

[J. K. Hansen]

Jeg tror, det var fru Anne Grete Holmsgård fra SF, der påstod, at Socialdemokraterne var blevet snydt med denne aftale om Storebælt. Nej, vi er ikke blevet snydt. Vi lader os nemlig ikke snyde i Socialdemokratiet, og vi vil heller ikke snyde andre – læg lige mærke til det! I vores betækningsbidrag har vi bl.a. lagt megen vægt på løsning af miljøproblemerne. Vi har fået indføjjet i bestemmelserne, at ministeren skal orientere udvalget om offentlige arbejder og hermed Folketinget – gør jeg opmærksom på – når de helt afgørende elementer i anlægget skal fastlægges, altså linjeføring, valg af tunneltype, miljøovervejelser m.m.

Derfor er det lidt af et stift stykke at skulle opleve f.eks. forleden dag den radikale ordfører stå her og sige, at det er flintrende ligegyldigt, at noget sådant står i en betænkning. Det vidner for mig at se om manglende respekt for det parlamentariske arbejde herinde i dette hus. Det, der står i betænkningen, er ikke flintrende ligegyldigt for Socialdemokratiet, og vi skal vide at følge det op. Om de Radikale så vil være med eller ej, er os flintrende ligegyldigt.

Når den radikale ordfører påstår, at en gennemførelse af Storebæltprojektet betyder udskydelse af en række andre ting i vort samfund – og der er nævnt DSB-anlæg og vejanlæg – må det stå for de Radikales egen regning. Vi har udtrykkeligt, da vi indgik denne aftale, pointeret, at hverken DSBs budgetter eller vejbudgetterne må berøres af Storebæltprojektet, og det står vi fast ved, så hvis de Radikale mener, at regeringen forsømmer dette område, kan de jo bare komme an. Vi skal gerne være med til at sørge for, at det, der står i aftalen, sker fyldest.

Jeg skal slutte med at nævne – det er der andre der har gjort i dag – det historiske, altså at det er en historisk dag; det er i hvert fald historisk i nyere tid, at vi nu får vedtaget et forslag om et projekt, som kan sættes i gang. Og med alle de forbehold, vi har taget i betækningsbidraget, om miljø og andre ting, ønsker vi i Socialdemokratiet, at dette projekt bliver sat i gang og bliver fuldført, ikke, at der går 14 år, før man skal til at diskutere det igen.

Arne Bjerregaard (UP):

Når man ser på vores nationaløkonomiske udvikling, som tegner særdeles mørke linjer ud i fremtiden – som der i alt fald skal megen optimisme til at udviske – kan det undre, at man mener, man har råd til det, man nu er i færd med at vedtage: investeringer i milliardklassen på miljøområdet og på hybridnetområdet og nu i en fast forbindelse over Storebælt, som er den dyrest tænkelige løsning, man har fundet frem til. Og når man tænker på den fanatisme, dette Ting i øvrigt har vist på miljøområdet, kan det også undre, at man ikke har været så forfærdelig nøjeregnende i denne forbindelse.

Jeg forstår hverken ud fra en nationaløkonomisk betragtning eller ud fra en miljømæssig betragtning, at man gør det, man nu gør, og specielt ikke på baggrund af de besparelser, man i øvrigt mener at måtte gennemføre på det investeringsmæssige område. For hvis jeg ellers har forstået finansministeren ret, mener han, at det i fremtiden er nødvendigt at spare på væsentlige investeringsområder. Men på dette område mener man altså at man har mulighed for at bruge 17 mia. kr., og nogle påstår endda, at dette, at man bruger 17 mia. kr. her, ingen indflydelse har på andre investeringsområder. Jamen, kære venner, tror man, at man har uanede midler? Jeg synes, at netop finansministeren har sagt, at vi ikke har uanede midler til investeringer. Derfor føler jeg, at dette næsten kun kan være et udtryk for galgenhumor i den økonomiske situation, vi er i, når man samtidig vil spare på investeringer, hvilket vil gøre ondt på dem, der ikke føler, at det er og bliver så let at være dansker. Og så er jeg såmænd lige glad med, om det er 2,8 pct. af investeringsmassen. Et faktum er, at de investeringsmidler, vi bruger her, må vi i alt fald tage fra andre investeringsområder, og jeg forstår på Socialdemokratiet, at det ikke skal være fra DSB og heller ikke fra vejnettet – det er vi glade for i Nordjylland – men hvorfra skal det så være? Ja, så må det jo netop blive på de områder, hvor det gør ondt på mennesker, og hvor det vil bevirke, at det ikke, som hr. Ikast sagde, bliver så let at være dansker i fremtiden, når man skal skære ned på de områder, der berører mennesker direkte.

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):